

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 162/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., bytom N., a P. S., bytom N., zastúpených advokátkou JUDr. E. R. – H., so sídlom Advokátska kancelária, N., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie ich vecí v ich prítomnosti a aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom upravených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 192/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. a P. S. o d m i e t a z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júla 2003 doručená sťažnosť M. H., bytom N., a P. S., bytom N., (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. E. R. – H., so sídlom Advokátska kancelária, N., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie ich vecí v ich prítomnosti a aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom upravených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 192/01.

Predmetom namietaného konania pred krajským súdom bolo rozhodovanie o odvolaní sťažovateľov (žalovaných) proti rozsudku Okresného súdu v Nitre č. k. 107/97-2002 z 29. januára 2001 o neplatnosť právnych úkonov.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že krajský súd v namietanom konaní nariadil pojednávanie na 20. február 2002, na ktoré predvolal sťažovateľov predvolaním doručeným ich právnej zástupkyňi 14. februára 2002. Spolu s predvolaním krajský súd doručil aj vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k odvolaniu. Sťažovatelia ďalej v sťažnosti uvádzajú, že v dôsledku pracovnej zaneprázdnenosti sa dozvedeli o termíne pojednávania od ich právnej zástupkyne až deň pred jeho konaním; toto oznámenie si nemohli prevziať pre pracovné povinnosti v zahraničí. Na pojednávaní požiadala právna zástupkyňa sťažovateľov o jeho odročenie z dôvodu neprimerane krátkeho času na prípravu. Krajský súd žiadosť o odročenie pojednávania zamietol a vo veci v ten istý deň rozhodol.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia tvrdia, že týmto postupom im krajský súd ako účastníkom konania odoprel právo, aby ich právna záležitosť bola prejednaná v ich prítomnosti a aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (okrem iného aj k vyjadreniu právneho zástupcu navrhovateľa k ich odvolaniu), z čoho vyvodzujú porušenie ich základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovatelia podali proti rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) odmietol uznesením z 15. apríla 2003 sp. zn. 1 Cdo 14/03. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľom doručené 20. mája 2003.

Na základe uvedeného sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd na verejnom zasadnutí vo veci ich sťažnosti rozhodol nasledovne:

„Právo M. H., nar. 12. 5. 1963, bytom N., a P. S., nar. 13. 4. 1969, bytom N., na prejednanie veci v ich prítomnosti tak, aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonaným

dôkazom, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Krajského súdu v Nitre v konaní 7 Co 192/01 bolo porušené.“.

Zároveň sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd zrušil rozhodnutie krajského súdu, proti ktorému ich sťažnosť smeruje, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či nie súd dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za oneskorene podanú sťažnosť ústavný súd považuje podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť, ktorá bola podaná neskôr ako dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia.

Ústavný súd zistil, že konanie pred krajským súdom, v ktorom podľa sťažovateľov malo dôjsť k porušeniu ich základných práv, bolo právoplatne skončené v apríli 2002 (rozsudok krajského súdu č. k. 7 Co 192/01-261 z 20. februára 2002), t. j. je zrejmé, že sťažnosť, ktorá smeruje k vysloveniu porušenia základných práv sťažovateľov v tomto konaní, bola podaná po uplynutí dvoch mesiacov, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že neúspech v dovolacom konaní neznamená, že sa lehota dvoch mesiacov vo vzťahu ku konaniu a rozhodnutiu, ktoré boli predmetom posudzovania a rozhodovania v dovolacom konaní, neuplatňuje alebo že samotný neúspech v dovolacom konaní zakladá právomoc ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003